

— Ναί, τὸ πῆδημα ἦτον ἐπικίνδυνον· ἀλλ' ὅλη ἡ τιμὴ ἀνήκει εἰς τὸ ἀλογόν μου· πρέπει νὰ εἴμεθα δίκαιοι.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐξηκολούθησε τὴν ἐπίσκεψίν του, ἐκφράζων παντοῦ ὅθεν διέβαινε τὴν εὐχαριστήσιν του διὰ τὴν θαυμασίαν σφύραίν τοῦ πλήθους, καὶ διὰ τὴν δραστηριότητα. Ὁ στρατηγὸς Ἄξο, ὅστις διεύθυνε τὰ ἔργα, ἔλθων πρὸς αὐτόν, ἤκουσεν ἐπαίνους, οἵτινες τόσο μᾶλλον διέθουσαν τὴν εὐλατίαν του ὅσω ἐγνωρίζεν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἦτο φειδωλὴς περὶ αὐτούς.

Ἐν τούτῳ ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν Κεραμεϊκόν· διέβησαν δι' ἄλλης ὁδοῦ, ἤκουσαν καὶ νέεε ἐπευφημίας, καὶ πρὶν ἐμβῶσιν εἰς τὴν πόλιν, ἐστάθησαν ὀλίγον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Clichy. Παρετήρηται ὁ αὐτοκράτωρ μὲ προσοχὴν τὸ θέατρον ἐκεῖνόν τῆς τελευταίας μάχης τοῦ 1814, ὅπου ὀλίγοι ἐθνοφυλάκες κατεφρόνησαν τὰ ἐχθρικά πυροβόλα, καὶ διεμαρτυρήθησαν ἡρώϊκάτατα κατὰ ἀτίμου συνθηκολογίας.

Ὁ αὐτοκράτωρ διέβη ἐπὶ τέλους καὶ ταύτην τὴν εἴσοδον, καὶ κατέβαινε καλπάζων, ὅτε ἡ Ἀκακία ἐχρημέτισεν αἰφνης, ἀπέτειλε τὸ βῆμα αὐτῆς, καὶ ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν πρὸς ἀριστεράν· μετ' ὀλίγον δὲ ἐστάθη. Ἄνθρωπος τις φέρον ἐνδυμα ὑπηρετοῦ ἱπποστασίας σταθεῖς πλησίον τοῦ ἵππου, ἔτεινε πρὸς αὐτὸν τὴν χεῖρα διὰ νὰ τὸν γαδεύῃ.

— Τί θέλεις, ἠρώτησεν ὁ αὐτοκράτωρ, ἰδὼν τὸ κίνημα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, καὶ τὴν διακοπὴν τοῦ δρόμου τοῦ ἵππου του.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν ἐταράχθη, ἀλλ' ἀτενίσας τὸν Ναπολέοντα,

— Συμπάθειον, εἶπε, αὐτοκράτωρ, ἡ Ἀκακία ἐστάθη μόνη της, σὺς τὸ βεβαιώνω· καὶ τότε μὰ τὴν πίστιν μου ἠθέλησα νὰ τὴν ἀποχαιρετίσω.

— Καὶ σὲ γνωρίζει λοιπόν;

— Ἄν μὲ γνωρίζῃ! ἐγὼ δὲν τὴν ἔφερα ἐδῶ; τὴν ἀνέβρεψα, εἶναι παιδί μου.

Ὁ αὐτοκράτωρ καυχώσας εἶπε·

— Λοιπόν, σ' εὐχαριστῶ, ἐπειδὴ εἶμαι πολλὰ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν Ἀκακίαν.

— Ἀ! τὸ ἤθελα ὅτι θὰ σὰς εὐχαριστήσῃ, καὶ ὅτι θὰ προδεύσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας· δὲν εἶναι ἀλήθειαν, αὐτοκράτωρ, ὅτι ὁ ἱππιατρὸς εἶναι ἀνόητος;

Ὁ ἱπποστασιάρχης ἐπλησίασε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα· αὐτὸς δὲ στραφεὶς πρὸς τὸν Κ. Κωλιγκούρ,

— Σὲ συνιστῶ, εἶπε, τὸν καλὸν τοῦτον νέον· ἐπιθυμῶ νὰ τὸν δώσῃς μίαν θέσιν, καὶ ἐπειδὴ ἀγαπᾷ τὴν Ἀκακίαν, οἱ δύο φίλοι ἂς μὴ χωρισθοῦν.

Στραφεὶς δὲ καὶ πρὸς τὸν Νορμανδόν,

— Θέλεις, τὸν ἠρώτησε, νὰ μὲ ὑπηρετήσῃ;

— Εὐχαρίστως, αὐτοκράτωρ.

— Λοιπόν, ἐπιστρέψε εἰς τὰ παλάτιον Elbeuf, καὶ θὰ φροντίσω διὰ σέ.

— Εὐχαριστῶ, αὐτοκράτωρ· ἐγὼ δὲ θὰ φροντίζω διὰ τὴν Ἀκακίαν.

— Ἐννοεῖται.

Καὶ ὁ μὲν αὐτοκράτωρ ἐπραχώρησεν ἀφ' οὗ τὸν

Νορμανδὸν ἐκστατικόν, καὶ ἀγαλλώμενον συγχρόνως διὰ τὴν συνάντησιν καὶ διὰ τὴν εὐτυχίαν του· οὗτος δὲ σπεύσας μετέβη εἰς τὰ αὐτοκρατορικά ἱπποστάσια, ὅπου ἐφύλασε μίαν ὥραν πρὸ τῆς Ἀνακίας. Ἡ ἐπιστροφή του ἐξέπληξεν ὅλους· ἀλλ' ὅτε διηγήθη τὰ διατρέξαντα ὅλοι· τὸν ἐσυγγάρησαν, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἱππιατρὸς δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν κατακρίνῃ διότι ἔμεινεν εἰς Παρισίους ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Νορμανδίαν· ὑπεσχέθη νὰ γράψῃ πρὸς τὸν κύριόν του διὰ νὰ τῷ ἀναγγεῖλῃ ὅτι ὁ ἱπποκόμος του ἔμεινεν ὑπηρετῶν παρὰ τῷ αὐτοκράτορι.

Τὴν ἐποῦσαν ὁ Πέτρος Κολλὸ διωρίσθη ἐπισήμως ὑπεράριθμος ἱπποδαμαστής, μὲ μισθὸν χιλίων φράγκων κατ' ἔτος, καὶ ἀνέλαβε τὴν φροντίδα τῆς Ἀκακίας.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΛΕΥΚΟΜΥΡΜΗΚΩΝ ἩΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ.

—ο—

Δὲν εἶχομεν τί περιεργότερον νὰ γράψωμεν, θὰ ἐρωτήσῃ ὁ ἀναγνώστης, ἀπὸ τῶν μυρμηκίων τὰ ἥθη; Ἡμεῖς δὲ θαρρόντες ἀποκρινόμεθα ὅτι σχεδὸν δὲν εἶχομεν. Ὁ ὑπερόπτης ἄνθρωπος φρονεῖ ὅτι τὰ ἔργα του εἰσὶ τὰ μόνα ἀξία σπουδῆς καὶ περιεργείας, καὶ ὅμως πόσον τὰ ἐλάχιστα ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐλέγχουσι τὰ ἑδικά του μυρμηκία! Αὐτῶν τῶν περιφρονουμένων μυρμηκίων τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα ὅτι πολλὰ μαθήματα δύνανται νὰ δώσωσιν εἰς πολλοὺς καὶ σοφοὺς, θέλει συνομολογήσῃ ὅστις καταδεχίτῃ ἡ ἀναγνώσις τὰ ἐπόμενα.

Οἱ λευκομύρμηκες εἰσὶν εἶδος τῶν συνήθων μυρμηκίων, ἰδίως κατοικοῦν τὸ Εὐελεπὶ ἀκρωτήριον καὶ τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Ἀφρικῆς. Ἐν δὲ τῶν παραδοξοτέρων καὶ ἐξαισιωτέρων προτερημάτων αὐτῶν, εἶναι ἡ ἐξοχὸς αὐτῶν ἀρχιτεκτονικὴ ἐπιδεξιότης. Ὁ τὴν Σενεγάλην περιηγούμενος, ἐκπλήττεται ἀπαντῶν ἐν τοῖς πεδίοις παράδοξά τινα οἰδοκομήματα, ἃ κατὰ πρῶτον ἐκλαμβάνει ὡς καλύσας τῶν αἰθιῶπων, ἢ ὡς ἀξιόλογα καὶ μεγάλα χωρία, προσελθὼν ὅμως, ἀναγνωρίζει ὅτι εἰσὶν ἀπλῶς κατοικίαι ἐντόμων, αἱ μητροπόλεις τῶν λευκομυρμηκίων. Εἰσὶ δὲ κῶφοι ἔχοντες ὀκτὼ, δέκα, ἐνίοτε μέχρι δεκαπέντε καὶ εἴκοσι ποδῶν ὕψος, καὶ ἴσην τῆς βάσεως τὴν διάμετρον, ἐπιφάνειαν δὲ λείαν, ἐκ λεπτοῦ, πυκνοῦ καὶ σκληροτάτου ἀργίλλου. Δεκαπέντε καὶ εἴκοσι ποδῶν ὕψος δὲν εἶναι βεβαίως ὑπερβολικόν, ὅταν τις ἀναλογισθῇ τὸ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τὸ τῶν Πυραμίδων. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη κρίσις εἶναι μονομερὴς καὶ ἄδικος. Ὁ συνήθης λευκομύρμηξ ἔχει δύο γραμμῶν καὶ ἡμισείας μῆκος, ἀλλὰ πρὸς ἀποβολὴν τῶν κλα-

σμάτων ἅς ἐκλάβωμεν τρεῖς γραμμάς, αἵτινες εἰσὶ τὸ ἐν τέταρτον τοῦ δακτύλου ἢ τὸ τεσσαρακοστὸν ὀγδόν τοῦ ποδός. Ἄν ἐκληφθῇ δὲ τὸ ὕψος τοῦ ἀνθρώπου εἰς 6 πόδας, ὁ μύρμηξ εἶναι 288άκις μικρότερος τοῦ ἀνθρώπου. Ἄρα, ἔργον μυρμηκίων ἔχον ὕψος 10 ποδῶν, ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἔργον ἀνθρώπινον ἔχον 2880 ποδῶν ὕψος, ἥτοι ὑπερπενταπλάσιον τῆς μεγίστης τῶν πυραμίδων, καὶ σχεδὸν ἰσῆς πρὸς τὸ ὕψος τοῦ Ἰμμητοῦ, καὶ ὅγκον ἔχον ἐπίσης πεντάκις μείζονα τῶν τῆς πυραμίδος. Πρὸς τοιαῦτα μεγαλουργήματα ὅποια μυρμηκοφωλαί, ὅποια ἀσθενείας ἀποκνήματα, πομπωδῶς θαυμαζόμενα ὑπὸ τῆς ματαιοφροσύνης, ὅλα τῶν ἀνθρώπων τὰ ἀνάκτορα, καὶ οἱ νκοὶ καὶ οἱ κίονες!

Ἄρα οἱ λευκομύρμηκες ἐκλέξωσι τὴν θέσιν τῆς πόλεως τῶν, ἄρχονται ἐγείροντες ἓνα ἢ δύο κωνοειδεῖς πυργίσκους μέχρις ἐνὸς ποδός ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Μετ' ὀλίγον δὲ, ἐν ᾧ ἐξακολουθοῦσιν αὐξάνοντες εἰς ὕψος καὶ πᾶχος τοὺς δύο πρώτους, προστίθουσι καὶ ἄλλους, εἰς τινα ἀπ' ἐκείνων ἀποστασιν, καὶ ἐξακολουθοῦσιν αὐξάνοντες τὸν ἀριθμὸν καὶ εὐρύνοντες τὴν βάσιν αὐτῶν, μέχρις οὗ κατακαλύψωσι δι' αὐτῶν πάσας τὰς προηγουμένας αὐτῶν ὑπογείους ἐργασίας. Κατασκευάζοντες δὲ ὑψηλοτέρους καὶ ἰσχυροτέρους τῶν λοιπῶν τοὺς μέσους, πληροῦσι μετὰ ταῦτα ἀργίλλου τὰ μεταξὺ τῶν κώνων διαστήματα, καὶ οὕτω τοὺς συνδέουσιν ὅλους εἰς ἓνα μόνον θόλον. Περί ἰσότητος καὶ εὐρυθμίας τῶν κώνων τούτων ἀδιαφοροῦσι παντάπασι, τοὺς θέλουνσι μόνον στερεοῦς, καὶ ἀφοῦ διὰ τῆς συνδέσεως αὐτῶν ἀποτελέσωσι τὸν θόλον, ἀφαιροῦσιν ἐπειτα τὸ κατώτερον μέρος τῶν μέσων πυργίσκων, καὶ ἀφίνοῦσι μόνον τὸ ἀνώτερον, ὅπερ, στηριζόμενον ἐπὶ τῶν πλαγίων κώνων, ἀποτελεῖ ἀψίδα. Τὸν δὲ οὕτως ἐξαιρεθέντα καὶ περιττὸν ἀργίλλον μεταχειρίζονται εἰς διακόσμησιν ἐσωτερικὴν τῶν βασιλείων τῶν, καὶ εἰς προσθήκην νέας σειρᾶς κώνων ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῶν, πρὸς οἰκοδομὴν ἄλλου θόλου· ὥστε ὁ ἀργίλλος οὗτος τοῖς χρησιμεύει ὡς τοῖς οἰκοδόμοις αἱ σανίδες ἐφ' ὧν στηρίζουσι προσωρινῶς τὰς καμάρας, καὶ μετὰ ταῦτα, ἀφαιροῦντες αὐτάς, τὰς μεταχειρίζονται εἰς ἄλλην πάλιν καμαρῶν κάμψιν. Πολλάκις ὅταν οἱ θόλοι οὗτοι μόλις ἐφθασαν εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ὕψους αὐτῶν, οἱ ἄγριοι ταῦροι καὶ βόνασσοι τῶν πέριξ πεδιάδων καταβαίνουσιν εἰς αὐτοὺς καὶ ἵστανται φρουροῦντες, ἐν ᾧ ἡ λοιπὴ ἀγέλη βόσκει εἰς τὰ περίχωρα, ὁ δὲ θόλος ἀντέχει ἐντελῶς εἰς τὸ βάρος τῶν.

Καὶ οὐ μόνον χρησιμεύει ἡ ἀψὶς ὡς κλεῖς τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος, καὶ εἰς στέγασμα τοῦ ἐμδοδοῦ, καὶ ὑπεράσπισιν αὐτοῦ κατὰ τῶν μακρῶν βροχῶν καὶ τῶν βιαίων καταιγίδων, ἀλλὰ καὶ πρὸς διατήρησιν ἐντὸς αὐτοῦ τῆς εἰς τὸ μυρμηκειον κράτος εὐαρέστου καὶ ἀναγκαίας θερμοκρασίας. Τόσον δὲ στερεὸς καὶ τόσον πάγιος πλάττεται ὁ ἀργίλλος ἔξ' οὗ ὁ θόλος κατασκευάζεται, ὥστε δυσκόλως καὶ αὐτὰ τὰ σιδηρᾶ ἐργαλεῖα δύνανται νὰ ἐνδάκωσι.

Ἐκ τούτων βλέπει ἕκαστος ὅτι οὐ μόνον κατὰ

τὴν μεγαλουργίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν στερεότητα τὰ ἔργα αὐτῶν, πρὸς οὐδὲν συγκρίνονται τῶν ἀνθρώπων οἰκοδομημάτων, καὶ οὔτε, ὡς τισι τῶν ἀρχιτεκτονηθέντων συμβαίνει, ἀφ' αὐτῶν καταρρέουσιν, οὔτε τὴν ἐπήρειαν τοῦ χρόνου, οὔτε τὰς ἐξωτερικὰς προσβολὰς φοβοῦνται.

Ἄλλ' ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἐπιδεξιότης δὲν εἶναι τὸ μόνον τοῦ λαοῦ τούτου προτέρημα· ἐξ ἐναντίας ἔχει ἄλλα πολλὰ, τάξιος πολὺ ἀνωτέρας, οἷον τὴν κυβερνητικὸν νοῦν, ὅστις παρὰ πολλοῖς τῶν λογισμένων σοφῶν καὶ ἐξηυγενισμένων ἐθνῶν δὲν ἐξίσχεται, ὡς θελομεν ἰδεῖν, πρὸς τὸν ἐδικὸν τῶν. Πρώτη δὲ τούτου ἀποδείξις εἶναι τὸ μέγα σέβας αὐτῶν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὸ πολίτευμα, ὃ τηροῦσιν ἀπαρμειωτον καὶ ἀπαραδίαστον δι' αἰῶνα. Τὸ δὲ πολίτευμα αὐτῶν εἶναι βασιλικὸν κεκραμένον στρατιωτικῇ ἀριστοκρατίᾳ, ἐν ᾧ ὁ μὲν βασιλεὺς, ἢ μᾶλλον ἡ βασιλὶς βασιλεύει ἀλλὰ δὲν κυβερνᾷ, οἱ δὲ ὀπλῖται καὶ ὁ λαὸς βαθὺ φέρουσι σέβας, καὶ ἀκλόνητον τρέφουσι πίστιν πρὸς τὴν βασιλικὴν ἀρχήν· διὰ τοῦτο τὰ ἀνάκτορα οἰκοδομεῖ οὐχὶ ἡ βασιλὶς ἐξ ἰδίων ἢ ἐκ τῆς βασιλικῆς ἐπιχορηγήσεως, ἀλλ' ὁ λαὸς, ὁμοῦ μετ' ὅλης τῆς πόλεως, πραγματικῶς καὶ κυριολεκτικῶς, διὰ τοῦ ἰδρωτός του, ἥτοι τῆς ἀπὸ τῶν σωμάτων αὐτῶν ἐκρεοῦσης ὕλης, δι' ἧς συμπηγνύει τὸν ἀργίλλον. Τὸ ἀνάκτορον οἰκοδομεῖται ὅσον ἔνεστι κατὰ τὸ κέντρον τῆς πόλεως, καὶ προσγείως, ἢ ἰσοπέδως πρὸς τὴν τῆς γῆς ἐπιφάνειαν. ἔχει δὲ σχῆμα ἡμισέως ὠοῦ, κατὰ τὸν μείζονα αὐτοῦ ἄξονα τετμημένου, ἢ μᾶλλον ἐπιμήκους κλιβάνου. Τὸ ἔδαφος τῆς αἰθούσης ταύτης εἶναι ἐντελῶς ὀριζόντιον, ἢ δὲ ὀροφῇ, θόλος στερεὸς καὶ κανονικὸς. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τὸ μήκος αὐτοῦ εἶναι ἐνὸς περίπου δακτύλου. Ἀλλὰ κατ' ὅσον αὐξάνει τῆς βασιλείας ἢ ἡλικία, ἢ ἀπογονή καὶ ἡ περιωπή, καὶ μετ' αὐτῆς ἐπέρχεται ἡ ἀνάγκη θεραπείας πολυπληθεστέρας, κατὰ τοσοῦτον ὁ πιστὸς καὶ πρόθυμος λαὸς μεγαλύνει καὶ τὸ ἀνάκτορον καὶ δίδει αὐτῷ ἔξ, καὶ ὀκτὼ δακτύλων μήκος.

Περίξ δὲ τῆς βασιλικῆς αἰθούσης, ὑπάρχουσι παρὰ τὸ ἔδαφος εἰς ἴσας ἀποστάσεις μικραὶ ὅπαι καὶ θύραι, δι' ὧν ἐνεργεῖται ἡ ὑπηρεσία τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς, καὶ ἡ πρὸς τὴν αἰθουσαν πρόσδος τοῦ λαοῦ· σὺν δὲ τῶν θυρῶν τούτων ἔχει τοιαύτας τὰς διαστάσεις, ὥστε δι' αὐτῆς νὰ διέρχηται ἡ βασιλὶς, διότι κατὰ τὸ ἐπιχώριον σύνταγμα ἡ βασιλὶς οὐδέποτε ἀποδύμει, ἀλλὰ μένει αἰωνίως κατὰ κλειστός ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων, ἀκίνητος, σχεδὸν ἀπρόσιτος καὶ ἀόρατος, κατ' εἶδος τῶν Ἀσιατῶν ἡγεμόνων, ὧν ἔχει καὶ τὰς ὑπερτάτας τιμὰς καὶ τὴν ἀπόλυτον δύναμιν.

Περιστοιχίζουσι δὲ τὴν βασιλικὴν αἰθουσαν παντοῖοι προβάλαμοι.

Οἱ δ' αὐτῶν πλησιέστατοι εἰσὶ τὰ παιδοκομεῖα, ἔχοντα πάντῃ ἄλλοιαν τὴν οἰκοδομὴν· διότι ταῦτα εἰσὶ ξυλόδημα, ὠκοδομημένα ὑπὸ τριματίων ξύλων, συγκεκολλημένων διὰ τινος κομμώδους ὀποῦ, διηρημένα δὲ εἰς πολλοὺς, ἀκακόνιστον ἔχοντας τὸ

σχῆμα κοιτῶνας, ἡμιδακτυλίου μόλις τὸ μήκος. Οὗτοι εἰσὶν ἐξωθεν κεχρισμένοι διὰ σκληροτάτου ἀργίλλου, ἐντελῶς ἀνεπηρεάστου ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ἀτμοσφαιρικῶν περιπετειῶν. Ἐντὸς δ' αὐτῶν ἐναποκρίνεται τὰ ὡά, ὡς καὶ τὰ βρέφη, ἔχοντα μικροῦ συνήθους μύρμηκος σχῆμα, ὄντα δὲ τῆς χιόνης λευκότερα, ἐξ οὗ τὸ ὄνομα τοῦ λευκομήρηκος εἰς τὸ εἶδος τοῦτο. Ὅταν δὲ μεγαλύνεται ἡ βασιλικὴ αἰθουσα, ὡς καὶ οἱ τῶν βραπύοντων προθάλαμοι, τότε καταδαρίζονται τὰ παιδοκομεῖα ἀποκομίζονται καὶ ἀνοικοδομοῦνται εἰς μέρος ἀπώτερον, κατὰ μέζοντες διαστάσεις, ὥστε μέχρι τέλους, ὅτε δηλαδὴ

χιστον μέρος ἔχοντα ἐγκεφάλου, ἔχουσιν ὅμως μετὰ τὸν ἀνθρώπον τὴν κλειστὴν ἀγγίνασαν.

Πλησίον δὲ τῶν παιδοκομείων καὶ τῶν προθαλάμων τῆς βεραπείας, οἰκοδομοῦνται διὰ συρίγγων ἀπ' αὐτῶν διαιρούμενα τὰ ταμεῖα, αἱ ἀποΐηται, καὶ ἄλλα εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀφωσιωμένα δωμάτια. Εἰσὶ δὲ τὰ ταμεῖα ἐξ ἀργίλλου ὡκοδομημένα, καὶ πάντοτε πλήρη ζωοτροφῶν, αἵτινες εἰσὶ πεπηγμένοι δένδρων ὁποῖ, σχῆμα λαμβάνοντες ῥινισμάτων ζύλου, κόλλαι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον λεπταί, αἱ μὲν τὰ ἐκ τῶν δένδρων ἀποσπάζοντα δάκρυα, αἱ δὲ σταγόναις μέλιτος ὁμοιάζουσαι, ἄλλαι διαφανεῖς,

Φωλεὰ Λευκομηρήκων.

ἡ ὅλη πόλις λάβῃ πᾶν αὐτῆς τὸ ἀνώτατον μέγεθος, ὅπερ μετὰ δύο ἢ τρία ἔτη συνήθως συμβαίνει, τότε τὸ μέγεθός των, κατ' ἀρχὰς μόλις πρὸς κῆρυον ἐξισούμενον, μέχρι τέλους ἐσφραγίζεται ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν παιδίου. Οὕτως ἀσχολεῖται ἀδιακόπως ὁ φιλεργὸς οὗτος λαὸς, εὐρύνων τὰς κατοικίας, καταδαρίζων, καὶ ἀνεγείρων νέας κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπικρατείας, μετ' εὐρυθμίας, προνοίας καὶ κρίσεως ἥτις παρ' οὐδενὶ ἀπαντᾷ ἐτέρῳ ἐντόμῳ, ἢ τοι ἐτέρῳ ζῳῷ, διότι, ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν πρεσβεύουσιν οἱ φρενολόγοι, τὰ ζῶφια ταῦτα, τὰ οὐδ' ἔλα-

ἄλλαι ἤλεκτροχρῶες, φασαὶ ἄλλαι, καὶ ἄλλαι πάλιν ἐντελῶς στερεαί.

Τὸ δ' ἐπιλοιπὸν τῆς μυρμηκοπόλεως σύγκειται ἐξ ὁδῶν, συρίγγων, δημοσίων πλατειῶν, γεφυρῶν, καὶ οἰκημάτων εἰς ἀδιεξίτητον συγκεχυμένων λαδύρινδων, καὶ χωρῶντων καὶ αὐτῶν, καὶ τῶν ἀποθηκῶν καὶ ταμείων μέχρι τοῦ ἐξωτερικοῦ φλοιοῦ τοῦ περιτειχίζοντος πᾶσαν τὴν πόλιν. Ἀνέρχονται δ' ἐσωτερικῶς μέχρι τῶν δύο τρίτων ἢ τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὅλου ὕψους τῆς οἰκοδομῆς, καὶ ἐγκαταλείπουσιν ἄνωθεν, ὑπὸ τὸν θόλον, κενὸν διάστημα, ὅμοιον

πρὸς τὸ ἐμβαδὸν ἀρχαίας θολωτῆς ἐκκλησίας. Πέρι δὲ τοῦ ναοῦ τούτου πολλάκις ὑπάρχουσι τρεῖς ἢ τέσσαρες μεγάλαι γοτθικαὶ ἀψίδες, ἔχουσαι ἐνίοτε δύο ἢ τριῶν ποδῶν ὕψος κατέυπροσθεν, ἀλλὰ μειούμεναι πρὸς τὰ ὀπίσω, ὥς στοαὶ ὁρώμεναι κατὰ διόψιν, μέχρις οὗ συγχέονται τέλος μετὰ τῶν ἀπειραριθμίων, ὀπίσω αὐτῶν κειμένων, δωματίων καὶ παιδοκομείων.

Οἱ δὲ θόλοι οἱ πάντα ταῦτα καλύπτοντες τὰ δωματία καὶ τὰς πρὸς αὐτὰ ἀγούσας διόδους, αὐτοὶ στηρίζονται συναλλήλως, καὶ αἱ μὲν ἐσωτερικαὶ μεγάλαι ἀψίδες τοὺς ἐμπυδίζουσι νὰ κατὰκρίσωσιν εἰς τὸ κέντρον, καὶ νὰ πληρώσωσι τὸ κενὸν διάστημα, ὃ δὲ ἐξωτερικὸς φλοιὸς τοὺς στηρίζει ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους. Ὀλίγαι δὲ μόνον ἀπαὶ ἀνοίγονται πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τὸ ὑπὸ τὸν θόλον κενὸν διάστημα, ἀναλόγως τῶν ἀνοιγομένων εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς οἰκοδομῆς, καὶ ταῦτα φαίνονται πρὸς οὐδὲν ἕτερον ἀφορῶντα, ἢ πρὸς τὸ νὰ διαπιδύωσιν εἰς τὰ παιδοκομεῖα τὴν ὑπὸ τὸν θόλον συγκεντρουμένην θερμότητα.

Κατωτέρω δὲ τοῦ θόλου, ὡς καὶ τοῦ ὑπ' αὐτῶν κενοῦ διαστήματος, ἅπαντα τὰ ἐσωτερικὰ οἰκοδομήματα περιλαμβάνονται ὑπὸ καινὴν ὀροφήν ἐπίπεδον, μὴ διατετυμμένην δι' οὐδεμιᾶς ὀπῆς, ὥστε τὰ τοῦ προσγείου ὁμοῦ δωματία εἰσὶν ἀσφαλῆ κατὰ πάσης ὑγρασίας, καὶ ἂν εἰς τὸν θόλον ἐγίνετό τις βλάβη, καὶ διέρρηκε τὸ ὁμοῖον ὕδωρ. Εἶναι δὲ ἐπίπεδος ἡ ἀνωτέρα τῆς ὀροφῆς ταύτης ἐπιφάνεια, ὑπερκειμένη τῆς βασιλικῆς αἰθούσης, ἀλλὰ πολλάκις πολὺ αὐτῆς ὑπερέχουσα, διότι προέχονται πολλὰ ταμεῖα καὶ παιδοκομεῖα. Εἶναι δὲ καὶ τὸ ἔδαφος τοῦτο ἀδιάβροχον, καὶ προσέτι οὕτω κατασκευασμένον, ὥστε τὸ ὕδωρ ἂν ποτὲ εἰσχωρῇ ἐνταῦθα, νὰ διαρρέῃ εἰς μεγάλας ὑπογείους ὑπονόμους χωροῦσι δὲ αἱ ὑπόνομοι αὗται κατὰ διαφόρους διευθύνσεις, ὑπὸ τὰ δωματία καὶ ὑπὸ ὅλον τὸ οἰκοδόμημα, ἔχουσαι πολλάκις διάμετρον μείζονα τῆς τῶν σφαιρῶν τῶν μεγάλων πυροθάλων ἀνέχονται δὲ καὶ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν φλοιὸν τῆς οἰκοδομῆς, καὶ ἐλκευομένως χωροῦσι πέριξ τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος μέχρι τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, πολλάκις κατὰ διάφορα ὕψη διασταυρούμεναι. Περαιτοῦνται δὲ αὗται ἢ ἐντὸς τοῦ οἰκοδομήματος, ἢ εἰς νέους πυργίσκους, ἢ κοίτωνόσιν μετ' ὅλων τῶν μερῶν τούτων δι' ἄλλων σφαιρῶν διαφόρου διαμέτρου. Πολλὰ δὲ καὶ κατέρχονται πλαγίως εἰς τὴν γῆν, μέχρι βάθους κατέτου τριῶν ἢ τεσσάρων ποδῶν. Ἐκεῖ οἱ τῶν λευκομυρμηκῶν ἀρχιτέκτονες ἀρύονται τὴν λεπτὴν ἐκείνην γῆν, ἣν κατεργαζόμενοι μεταβάλλουσιν ἐντὸς τοῦ στόματός των εἰς πᾶν στερεόν καὶ πατρῷον ἐκείνον ἀργίλλον, τὴν ἀκατάστροφον οἰκοδομικὴν ὕλην των. Ἄλλαι δὲ πάλιν σφαιρίδες ἐκτείνονται ὀρίζοντιως ὑπ' αὐτὴν τὴν λεπτὴν ἐπιφάνειαν, ἐπὶ τριακοσίους πολλάκις ποδας πέριξ τῆς μυρμηκοπόλεως, καὶ αὗται εἰσὶν αἱ στρατηγικαὶ τῶν λευκομυρμηκῶν ὁδοὶ· αἱ δὲ ὑπὸ τὴν πόλιν αὐτὴν, εἰσὶν αἱ εὐρύτεραι, διότι αὗται εἰσὶν αἱ λεωφόροι δι' ὧν ἀναστρέφονται καὶ εἰς τὰ ἴδια ἔργα χωροῦσιν οἱ τε στρατιῶται καὶ ὁ ἐργατικὸς ὄχλος, φέροντες ἐφόδια καὶ ζωοτροφίας, οἷον πηλὸν, ξύλα,

ὕδωρ, καὶ κόμμι. Κατέρχονται δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως αἱ διόδοι αὗται προ-λινῶς πάντοτε, διότι οἱ μὲν ἐμπειρότεροι τῶν ἐργατῶν κοπιωδῶς μόνον δύνανται ν' ἀναρρίχωνται εἰς κατέτους ἐπιφανείας, οἱ δὲ στρατιῶται παντάπασιν. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πολλάκις μικραὶ σκολιαὶ στενωποὶ φαίνονται ἐπειρασμέναι ἐπὶ τῶν κατέτων πλευρῶν τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ φρουρίου ἐπιφανείας, προέχουσαι ἐπ' αὐτῶν, καὶ πλάτος ἡμισείας δακτύλου ἔχουσαι, χωροῦσαι δὲ ἐλκευομένως, ἀποκαλλάκτως ὡς αἱ ἡμέτεραι ὁδοὶ αἱ φέρουσαι εἰς τὴν νοτιὴν ἀποτομὴν ὁρέων. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν οἰκοδομοῦσι καὶ εἶδες γεφυρῶν, αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς κεκρυμμένοι κλιμακες· διότι ζευγνύουσι τὴν ἐπίπεδον ὀροφήν τὴν ὑπὸ τὸν θόλον μετὰ τινος θύρας ἡγεωμέτης ἐπὶ τῶν ὀρθοστατῶν ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ μεγάλαι ἀψίδες. Διὰ τῶν γεφυρῶν τούτων βραχύνουσι τὴν ὁδὸν των αἱ τρεφαὶ αἵτινες ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος φέρουσι τὰ ὦα εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρων παιδοκομείων, πολλάκις εἰς τεσσάρων ἢ πάντε ποδῶν ὕψος κειμένων, καὶ ἀποφεύγουσι τοὺς ἐλκευομένους τῶν στενωπῶν τῶν διερχομένων διὰ τῶν ἐσωτερικῶν δωματίων. Μία τῶν γεφυρῶν τούτων καταμετρηθεῖσα, εἶχεν ἑξ γραμμῶν πλάτος, τριῶν γραμμῶν πάχος, καὶ δέκα δακτύλων μήκος, ἀποτελοῦσα τμήμα μεγάλου τῆς ἐλκευομένης, ὥστε παράδοξον ἐφαίνετο πῶς μεταξὺ κατασκευαζομένη, καὶ πρὶν ἢ στηριχθῇ εἰς τὴν ἀντιπέραν ὀχλὴν, δὲν κατέπεσε κατακρηυνομένη ὑπὸ τῆς ἰδίας βαρύτητος. Κατὰ τὴν βάσιν αὐτῆς ἐστηρίζετο ὑπὸ μικροῦ θόλου, καὶ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας ἐπιφανείας τῆς εἶχεν ἐνσκαμμένον καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς μικρῆς αὐλάρας, εἴτε ἐκ προθέσεως κατασκευασθεῖσαν, πρὸς ἀσφαλεστέραν διάβασιν τῆς ἐντερίου καὶ ἀκροαγγοῦς ταύτης ὁδοῦ, εἴτε καὶ, ὅπερ οὐδολῶς ἀπίθανον φαίνεται, κατατρίθεισαν ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ συνεχῶς διαβαίνοντος ἐργατικοῦ λαοῦ.

Τοιαύτη ἡ ἐξίσχυς ἀρχιτεκτονικῇ ἐπιδεξιότητι τοῦ λαοῦ τούτου· ὃ δὲ πολιτικῶς αὐτοῦ ὁργανισμὸς εἶναι οὐχ ἥττον ἀξίως λόγου. Ἐκ εἰπαμεν βασιλευσθαι ἡ δὲ βασιλεία αὐτοῦ, τιτλοῦσθαι καὶ εἶναι τῷ ὄντι μήτε ὅλων τῶν ὑπηκόων τῆς διακρίνεται δι' αὐτῶν διὰ τε τοῦ ὄγκου αὐτῆς, ἐξισουμένου συνήως πρὸς τὸν ὄγκον τριακοντα ἀπλῶν πολιτῶν, διὰ τῆς ἐπισήμου στολῆς τῆς συνισταμένης εἰς τέσσαρα πτερὰ, καὶ τέλος καὶ δι' αὐτῆς τῆς φυσιογνωμίας, ἐμφανιούτης εὐγε-εστέραν καταγωγῆν, διὰ δυο μεγάλων ὀφθαλμῶν, ἓν ἐν καὶ ἓνθεν τῆς κεφαλῆς.

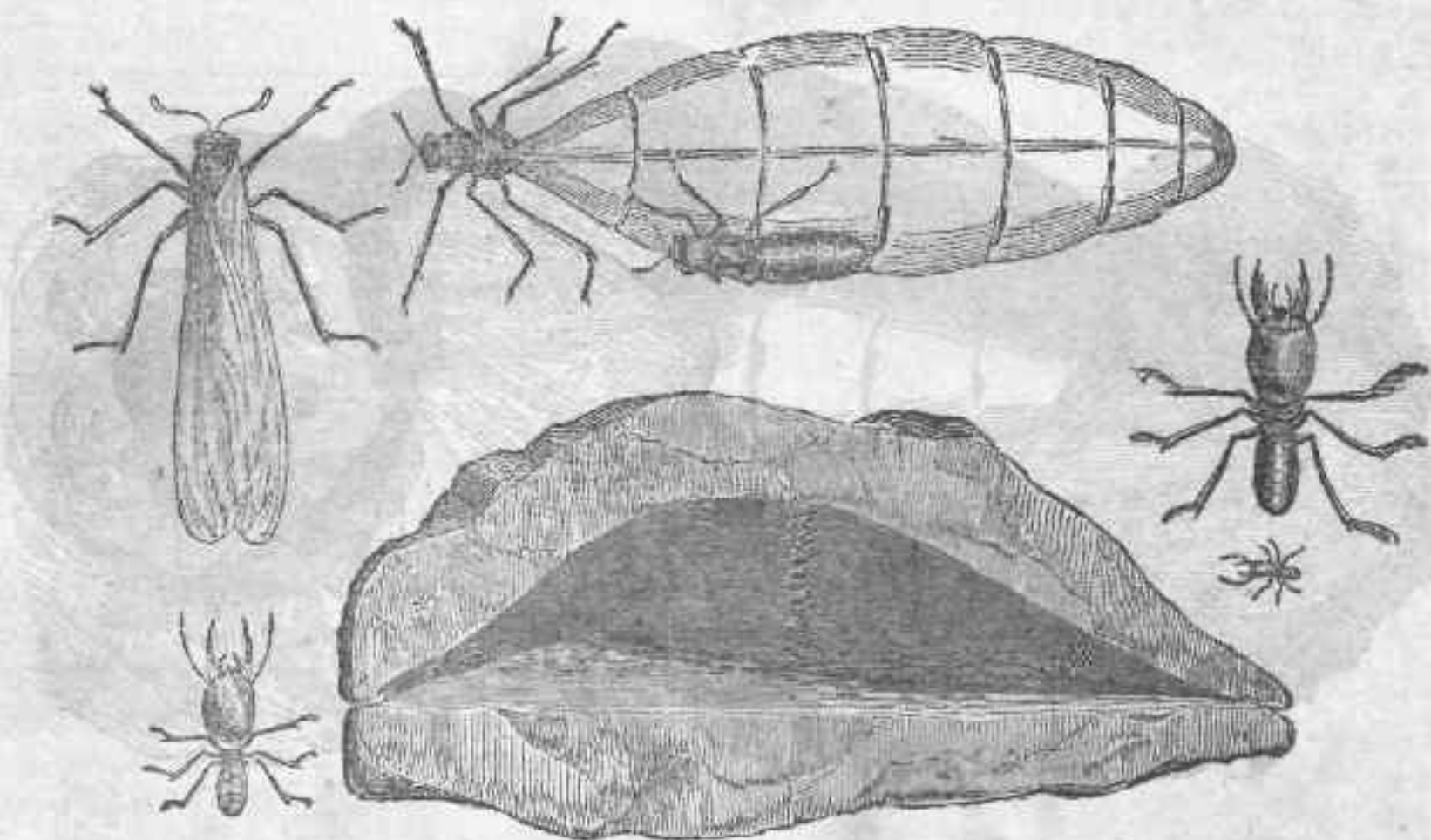
Εἰς τέσσαρας πολιτικὰς τάξεις διαίρουνται οἱ λευκομυρμηκες· εἰς τὴν βασιλικήν, περιέχουσαν τὰς ἡγεσίας, εἰς τὴν τῶν εὐπατριδῶν, περιέχουσαν τοὺς ἄρξοντας, ἐξ ὧν λαμβάνεται ὁ σύζυγος τῆς βασιλίσσης, εἰς τοὺς ἀπ.λέτας, καὶ εἰς τοὺς ἀργαίους, ἢ τῶν ἐργατικῶν ὄχλον, συγκαταμένας ἀμφοτέρως εἰς πολιτῶν οὐδετέρου γένους. Ἡ βασιλικὴ ἀξία δὲν δίδεται κατὰ διαδοχὴν, ἀλλὰ κατ' ἐκλογὴν, διὰ γενικῆς ψηφοφορίας, καὶ μόνοι οἱ ἔνθαμοι εἰσὶν ἐκλέξιμοι. Ἀμὰ περὶ τοῦ φένωπιδος οἱ ἀργαῖοι καὶ οἱ ὑπ.λέται ἀπαντήσωσιν εἰς τοὺς ἀγροὺς εὐδαί-

μον τι ζεύγος τῶν εὐγενεστέρων τάξεων ὑπὸ τοῦ ἔρωτος συνθεθὲν, ἀναλαμβάνουσιν αὐτὸ, τὸ περιβάλλουσι διὰ λεπτοῦ περικαλύμματος ἐξ ἀργίλλου, ὅπως τὸ προστατεύσῃ κατὰ παντὸς κινδύνου, καὶ διατηρήσῃσιν ἀτάραχον τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος των, τὸ ἐκλέγουσι βασιλέα καὶ βασίλισσαν νέου κράτους, καὶ ὄρχονται ἐν τῷ ἄμα τῆς οἰκοδομῆς νέας πόλεως, αὐθορμήτως ἀναλαμβάνοντες τὴν ὑποχρέωσιν νὰ περὶ-θαρχῶσιν εἰς τοὺς βασιλεῖς, νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπογόνων των, νὰ φρουρῶσιν αὐτοὺς, νὰ φέρωσιν αὐτοῖς φόρον ἐφοδίων, μέχρις οὗ αὐξηθεῖσα ἡ βασιλικὴ ἀπογονή, συμμετασχῇ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ βασιλὶς κατακλείεται ἐντὸς τῆς δι' αὐτὴν παρασκευασθεῖσθαι μεγαλοπρεποῦς αἰθούσης, χωρὶς οὐδέποτε νὰ ἐξέρχεται αὐτῆς, ἡ θύραν καὶ νὰ ἔχῃ δι' ἧς καὶ ἂν θελῇ νὰ δυνήθῃ νὰ ἐξέλθῃ, κατὰ τοὺς μὲν, διότι πρωτίστη αὐτῆς ἀρετὴ εἶναι ὁ πατριω-

ἐχουσα τριῶν, καὶ μέχρι τεσσάρων καὶ πέντε δακτύλων μῆκος, βάρος δὲ ἴσον πρὸς εἴκοσι ἢ τριάκοντα χιλιάδας ἐκ τῶν ὑπηκόων τῆς! Λαμβάνει δὲ σχῆμα ἐπίμηκες, καὶ ἔχει κίνησιν τινα συσταλτικὴν, ὡς κυματισμὸν ἀδιάκαπον, ἀλλ' ἄπονον, ὡς φαίνεται διὰ τὸ ἔντομον, προερχομένην δὲ ἐκ τῆς ὠτοκίας, ἥτις χωρεῖ ἀδιάλειπτος.

Ἡ βασιλὶς τῶν λευκομυρμηκῶν δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ὡς τὴν σπαρτιάτιδα ἐκείνην ὅτι γεννᾷ ἓνα μὲν, ἀλλὰλέοντα· αὕτη μύρμηκας μὲν γεννᾷ, ἀλλὰ περιποιεντηκοντατέσσαρα ἑκατομύρια! διότι ἀνὰ πᾶν λεπτὸν γεννᾷ ἐξακόσια, ἐπὶ δύο δὲ ὁλόκληρα ἔτη οὐδὲ στιγμὴν παύει τίχτους. Τοιοῦτος εἶναι ὁ πληθυσμὸς τῶν μυρμηκοπόλεων τούτων, ἐν ᾧ ἡ μεγίστη κυψέλη μόλις περιέχει δεκαῆς μέχρις εἴκοσι χιλιάδων μελισσῶν.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο τῆς κυοφορίας καὶ ὠτοκίας, ὁ σύζυγος τῆς βασίλισσης, ἀπολέσας τὰ

Λευκομύρμηκας, ἄρρηγ, θῆλυς, στρατιώτης, ἐργάτης.

τισμὸς, καὶ πᾶσα αὐτῆς ἡ φροντίς περιστρέφεται εἰς τὴν αὐξάνειν καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τοῦ ὑπηκόου αὐτῆς· κατ' ἄλλους ὅμως, διότι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ γαστήρ τῆς ἄρχεται ἐξογκουμένη, καὶ ἡ φιλάρεσκος λευκομύρμηξ δὲν θέλει οὕτως ἔχουσα τὸ σῶμα νὰ ἐκτίλῃται εἰς τὰς ὁφείας καὶ ἐπικρίσεις, μεγαλῶς διαφέρουσα τινῶν κυριῶν, αἵτινες ὑπὸ περιστάσεις ὁμοίας οὕτε τὸν ἀντίχρονον ἐγκαταλείπουσιν, καὶ τὴν Πόλκαν ῥυθολινδυνεύουσι κατὰ δύναμιν. Ἀληθὲς ὅμως ὅτι οὐδέποτε αἱ κυρίαι αὗται δύνανται νὰ εἰσέλθῃ πρὸς τὴν βασίλισσαν τῶν λευκομυρμηκῶν, διότι αὐτῆς ἡ γαστήρ βαθμυδὸν ὀγκουμένη, γίνεται μετὰ τινα χρόνον, εἰς διάστημα δύο ἐτῶν φέρ' εἰπεῖν, χιλίας πεντακοσίας ἢ διςχιλίας φορὰς ὀγκωδωτέρη τοῦ λοιποῦ σώματος τῆς, ἥτοι καταντᾷ δύο φυλαί, εἴτε διὰ προεξοχῆς, ἀναλόγως τῆς

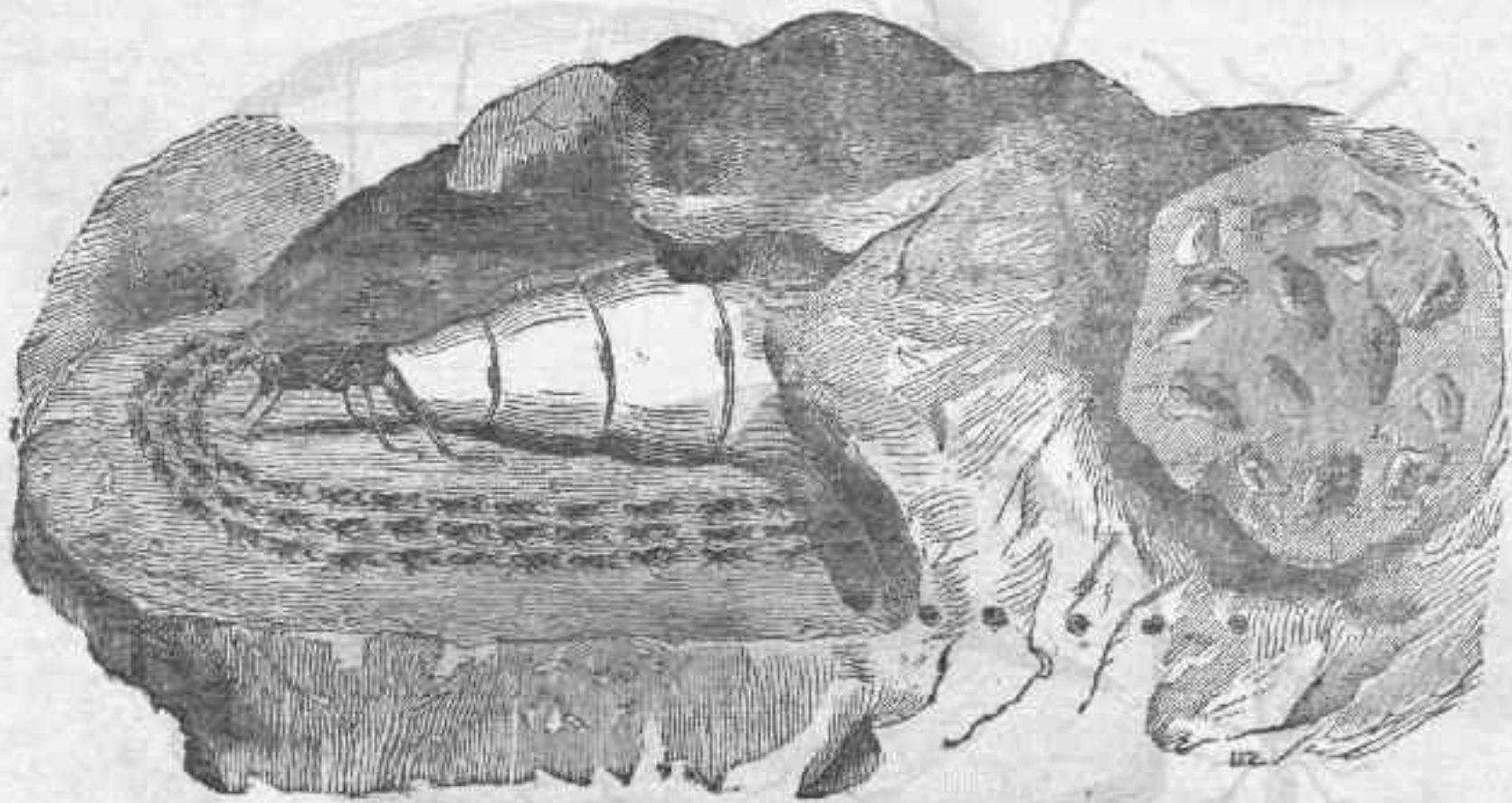
πτερά του, κάθεται κεκρυμμένος ὑπὸ τὴν ἀπέραντον γαστέρα τῆς συζύγου του, καὶ εἰς αὐτὸν ὀλίγον προσέχουσιν οἱ ὑπηκοοὶ του.

Τούτων δὲ μέγας ἀριθμὸς διηνεχῶς παρευρίσκει-ται εἰς τε τὸν βασιλικὸν καὶ εἰς τοὺς παρακειμένους θαλάμους, ἀσχολούμενος εἰς τὸ ν' ἀποκομίζῃ τὰ τι-κτόμενα ὡὰ, καὶ νὰ τὰ ἐναποθέτῃ μετὰ πολλῆς προσοχῆς εἰς τὰ παιδοκομεία, ὅπου τὰ μυρμηκία ἐξελθόντα τῶν ὡῶν, τρέφονται δημοσίᾳ δαπάνῃ, ἐκ τῶν τεταμιευμένων ἐφοδίων, μέχρις οὗ αὐξήσῃ τοσοῦτον, ὥστε νὰ δύνανται νὰ προμηθευθῶσι μόνω των τὴν τροφήν των, καὶ νὰ συμμετέχωσι τῆς κοι-νῆς ἐργασίας, καταταττόμενοι εἰς τοὺς ἀργάδεις ἢ εἰς τοὺς ὀπλίτας, εἴτε ἐκ γενετῆς εἰσὶ διαφοροὶ αἱ κωδωτέρη τοῦ λοιποῦ σώματος τῆς, ἥτοι καταντᾷ δύο φυλαί, εἴτε διὰ προεξοχῆς, ἀναλόγως τῆς

ἡλικίας συμβαίνει ἢ ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην μεταβάσει.

Κατὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους οἱ εὐπατρίδαι, ἄγνωστον ἂν καὶ οὗτοι ἐκ γενετῆς εἰς τὴν ἰδίαν ταύτην ἀνήκοντες τάξιν, ἢ ἐκ τῶν λοιπῶν βαθμηδὸν προδιδάσκοντες εἰς αὐτήν, τὸ προνόμιον ἔχοντες νὰ πτεροφορῶσιν ὡς καὶ ἡ βασίλισσα, ἐξέρχονται ἄρβενες καὶ θῆλεις τῆς πόλεως αὐτῶν εἰς περιπαθεῖς καὶ ποιητικούς περιπάτους νὰ χαρῶσι τὴν ὥραιαν φύσιν καὶ ν' ἀναπνεύσωσι δροσερὸν ἄερα, καὶ μόνον οἱ πιστώτεροι, καὶ οἱ ἀληθῶς ἀφωσιωμένοι μένουσι περὶ τὴν βασίλισσαν ὅπως φρουρῶσι καὶ ὑπηρετῶσιν αὐτήν. Οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ μυριάδας ἀφίπτανται, ἅμα τύχῃσι νύκτα ὑγρὰν, ἀναμιμνήσκοντες τὰς μυριάδων ἐκεῖνας σιδηροδρομικὰς διαχύσεις συνοδείας, αἵτινες ἀνὰ πᾶν ἔαρ, ἅμα γλυκύτερος πνεύσῃ ὁ ζέφυρος, ἀναχωροῦσι τῶν Παρισίων καὶ ἄλλων μεγαλοπόλεων, καὶ διευθύνονται πρὸς πάσας αὐτὰς τινὰς τῶν ἐν τοιαύτῃ περιστάσει περιπολούν-

τὴν φιλεργίαν καὶ τὴν εὐπειθειαν εἰς τοὺς νόμους, καὶ ἐγκατέλιπε τὰ τείχη τῆς πόλεως τῆς, καταστρέφεται ἀβλύως, καὶ ἐκ πολλῶν ἑκατομμυρίων πολλάκις οὐδὲ ἐν περιστάσει ζεῖγος ἐκ τῆς σφεδρᾶς ἐκείνης πανωλεθρίας. Καὶ ὅμως ἐπ' αὐτῆς τῆς γενιᾶς καταστροφῆς λησμονοῦσι πολλοὶ τὸν κίνδυνον, καὶ οἱ ἄρβενες τρέχουσι ταχύτατα κατόπιν τῶν θηλειῶν, καὶ πολλάκις πεισματώδεις συμπλέκονται μονομαχίαι ὑπὲρ τινος ἀμφοτέρουμένης ἑλένης, μεθ' ἧς ὁ νικητὴς συνοδεύεται μετὰ τῆς νεανίδος τῆς ἐκλογῆς τοῦ δι' ἀδιαλύτων δεσμῶν, οὗς μόνος δύναται νὰ θραύσῃ ὁ θάνατος. Ἀλλὰ φεῖ! οὐδ' ἄπειτι πολὺ ὁ θάνατος οὗτος, καὶ ἐνίστα κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῆς δραπετεύσεώς των, ὁ δῶν ἥλιος οὐδ' ἓνα καὶ μόνον ἀπαντᾷ μετὰ τῶν ζώντων. Οὐχ ἦττον ὅμως τινὰ ζεύγη κατ' ἐξαίρεσιν διαφεύγουσι τὴν κοινὴν τύχην, εἴαν ἀπαντήσασιν αὐτὰς τινὰς τῶν ἐν τοιαύτῃ περιστάσει περιπολούν-

Ἀρχιτεκτονικὴ λευκομυρμήκων.

τὰς εὐαέρους ἐξοχάς. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἀνατολήν τοῦ ἡλίου, ἴσως εἰς τιμωρίαν τῆς ἀκρασίας των, τῶν πλείστων καταρρέουσι τὰ πτερὰ, ἅτινα ἐφημέριως μόνον καὶ δι' ὀλίγας ὥρας τοῖς δίδονται, καὶ τότε τὰ ἔντομα ταῦτα, τὰ ἐπὶ μίαν ἡμέραν γνωρίσαντα τὴν εὐδαιμονίαν, καὶ εἰς τὸν ἄερα καὶ εἰς τὰς θαλπούσας τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας χαρμωδῶς πετώντα, πίπτουσιν ἑλεεινῶς κατὰ γῆς, καὶ ὁ ἀνεμος παρασύρει τοσοῦτον ἀπέραντον αὐτῶν πλῆθος, ὥστε τὴν γῆν καλύπτουσιν ὁλόκληρα αὐτῶν στρώματα, καὶ τότε εὐκόλως καταβροχθίζονται ὑπὸ παντοίων ἐχθρῶν, ὧν οἱ κινδυνωδέστεροι εἰσὶν οἱ ἀληεῖς μύρμηκες, τὰ σαρκώδη ἔντομα, τὰ ἕρπετα, τὰ πτηνὰ, καὶ κυρίως ὁ Ὀστρεντότος καὶ οἱ Βοσχιασμένοι, οἵτινες ἀγαπῶσι πολὺ νὰ τὰ τρώωσιν. Ἀμα ἡ δυστυχὴς αὕτη φυλὴ ἀπώλεσε τὰς πολιτικὰς αὐτῆς ἀρετάς, ἦτοι τὸν πατριωτισμὸν αὐτῆς,

τῶν ἐργατῶν, διότι οὗτοι ἀναλαμβάνουσιν ἀμέτῳ αὐτὰ, καὶ εἶδομεν πῶς τὰ σώζουσι, καὶ τὰ ἐκλέγουσιν ὡς οἰκιστὰς καὶ θεμελιωτὰς νέας πόλεως.

Οἱ ἀργάδες εἶναι, ὡς εἶπομεν, χιονόλευκοι εἰς τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν των, ἢ ἅμα ἐξέλθουσι τοῦ ὠοῦ, καὶ τότε ἐν πλήρει ἀργίᾳ τρέφονται ἐκ τῶν δημοσίων ταμείων. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὰ μέλη των γίνονται ὑπομέλανα καὶ στερεώτερα, καὶ τότε ἄρχονται ἐργαζόμενοι, καὶ πάσας ἐκτελοῦντες τὰς ἐσωτερικὰς ἐργασίας τῆς πόλεως, συνισταμένας εἰς τὸ νὰ θεραπεύωσι τὴν βασίλισσαν καὶ ἀποκομιζῶσι τὰ ὠὰ εἰς τὰ παιδοκομεῖα, νὰ φέρωσι τροφὰς καὶ ὕδωρ, νὰ οἰκοδομῶσι τὴν πόλιν, καὶ νὰ εὐρύνωσι τὰ διαμνηματῖα. Οὗτοι ἔχουσι τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα, ἦτοι λαβίδας δι' ὧν δύνανται νὰ σκάπτωσι καὶ μεταφέρωσι τὸν ἀργιλλὸν ὃν κολλῶσι διὰ τοῦ στέλου των, καὶ προσέτι νὰ ζυλοτομῶσι, καὶ νὰ με-

ταφέρωσι τὰ ὤα. Τὰ βιομηχανικὰ δὲ ταῦτα ἐργα-
λεία οὐδόλως εἰσὶ πρόσφορα εἰς πόλεμον.

Οἱ μύρμηκες οὗτοι, ἢ τοῦλάχιστον ἰδιαίτερον εἶ-
δος αὐτῶν, πολλάκις ἐξέρχονται εἰς ὁδοιπορίας, καὶ
τότε, ὡς οἱ ἀρχαῖοι νομάδες τῆς Ἀσίας λαοί, οἱ
κατακλύσαντες τὴν Εὐρώπην, καὶ πανταχοῦ τρόμον
καὶ καταστροφὴν διασπειράντες, αὐτῶ καὶ αὐτοί,
ὅπου διέλθωσι, τὰ πάντα φθείρουσι καὶ ἐξασκνίζουσι.
Πολλάκις ὅλα τὰ εἶδη αὐτῶν, ἐν μακράς περι-
δείαις, εἰσβάλλουσι δι' ὑπογείων συνήθως ὑπονόμων
εἰς τὰς ἀνθρώπινους κατοικίας μετὰ τοσαύτης τα-
χύτητος, καὶ εἰς τοσοῦτον ἀναριθμητον πλῆθος, ὥστε
οὔδεις δύναται νὰ διαφύγῃ τὴν ἐξοδον. καὶ κατα-
στρέφουσιν ἐν μιᾷ νυκτὶ πᾶν τὸ προστυχόν, τροφάς,
ἐνδύματα, σκεύη, αὐτὴν τὴν οἰκίαν, καὶ ἐν γενεῇ
ὅ,τι δὲν ἔχη τὴν σκληρότητα τοῦ λίθου τοῦ μετάλ-
λου. Ὅδοιπῶρες τις, διερχόμενος διὰ τινος δάσους
τῆς δυτικῆς Ἀφρικῆς, ἤκουσε κράτον τινὰ καὶ συ-
ριγμῶν, ἐξ οὗ ὑπέλαβεν ὅτι ὄφει ἰσως ἐπὶ ἤρχετο κατ'
αὐτοῦ. Μακρυνθεὶς δ' ὀλίγον τῆς ὁδοῦ τοῦ ὅπως
πληροφορήσῃ πόθεν ὁ κράτος προήρχετο, εἶδε μετ'
ἐκπληξέως ἄμετρον ἀριθμὸν λευκομυρμηκίων προκυ-
πτόντων τῆς γῆς μετὰ μεγίστης ταχύτητος, ἀπὸ
ὅπῃς ἐχούσης τεσσάρων ὡς πέντε δακτύλων δια-
μετρον. Εἰς τριῶν δὲ περίπου ποδῶν ἀπόστασιν, διη-
ρέθησαν εἰς δύο φαλαγγας, συγκειμέναις ἐντελῶς ἀ-
πὸ ἀργάδαις, βαίνοντα κατ' εὐθείαν γραμμὴν, ἀνά
δώδεκα μέχρι δεκαπέντε κατὰ μέτωπον. Μετ' αὐ-
τῶν δ' ἦσαν ἀναμεμιγμένοι καὶ τινες ὀπλίται· ἀλλὰ
οὗτοι μάλιστα ἦσαν διεσπαρμένοι ἐκατέρωθεν τῆς
γραμμῆς, εἰς ἑνὸς ἢ δύο ποδῶν ἀπόστασιν, καὶ ἐ-
φαινοντο ὡς περιφρουροῦντες τοὺς ὁδοιπόρους, καὶ
προστατεύοντες τὴν ἐξοδον. Ἦσαν δὲ εἰς ἀδιάκεπον
κίνησιν, καὶ ἐφαίνοντο ἀνήσυχαι, περιεργόμενοι ἐνθε-
κάκειθεν, βιάζοντες τοὺς μακρυνόμενους τῶν τάξεων
νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς αὐτάς, καὶ τοὺς ἐναπολιπι-
μένους νὰ σπεύδωσι τὸ βῆμα. Ἄλλοι δὲ ὀπλίται,
ὀξυματωτοὶ βεβαίως, ἀναδόντες εἰς τὰ πέριξ φυτά,
καὶ εἰς τὴν ἄκρην ἰστάρμενοι τῶν φύλλων, εἰς δώ-
δεκα ἢ δεκαπέντε δακτύλων ὕψος ἀπὸ τῆς γῆς, ἐ-
κτύπων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ φύλλα διὰ τῶν
λαοιδῶν των, καὶ ἀπετέλουν ἦχον εἰς τὴν ἀπεκρίνετο
ὅλος ὁ στρατός διὰ συριγμῶν, καὶ ἐσπευδε τὸ βῆμα.
Οὕτω δὲ ὁδεύσασαι ἐπὶ δώδεκα ὡς δεκαπέντε βῆ-
ματα αἱ δύο φαλαγγες, συνηνώθησαν πάλιν, καὶ εἰς-
έδυσαν εἰς τὴν γῆν διὰ τριῶν ὀπῶν.

Καὶ περὶ τῶν ὀπλιτῶν, εἶναι ἀμφίβολον ἂν προδι-
βάωνται εἰς τὴν τάξιν τούτων ἀπὸ τῶν ἐργαζῶν
ἡλικιωθέντων, ἂν ἀπ' αὐτῆς μετὰ ταῦτα μετα-
βαίνωσιν εἰς τὴν τῶν εὐπατριδῶν, ἢ ἂν ἐν αὐτῇ
καὶ γενῶνται καὶ ἀποβήτωσιν. Ὅπως δὴ ποτε
ὅμως, ἐν ὅσῳ διατελοῦσιν ἐν αὐτῇ ἐκτελοῦσιν ὑ-
πηρεσίαν ἐντελῶς στρατιωτικὴν, οὐδόλως ἀναριθμή-
μενοι εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐργασίας, ἀλλὰ φρου-
ροῦντες καὶ ἀνδρείως ὑπερασπίζοντες τὴν βασιλίαν
καὶ τὴν πόλιν. Καὶ πτερὰ μὲν δὲν ἔχουσιν ὡς οἱ
εὐπατρίδαι, ἀλλὰ φέρουσιν ὅπλα ἀκύνεικα καὶ ἐπι-
θετικά, συνιστάμενα εἰς περικεφαλαίαν ἢ ὀγκωδε-

στάτην κεφαλὴν, ἀπολήγουσαν εἰς ὀξείας, καὶ ἐντὸς
πριονωτὰς φαλίδας, χρησίμους οὐχὶ εἰς χειρονα-
κτικὰς ἐργασίας, ἀλλ' εἰς προσβολὴν κατ' ἐχθρῶν.

Ἄν δι' ἰσχυρὰς σκαπάνης προσβολῆς ἐν τῶν ἀσθε-
νεστέρων μερῶν τοῦ φλοιοῦ ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοί-
χου τῆς μυρμηκοπόλεως καὶ τὸ διαρρήγῃς, μετὰ
δύο ἢ τρία δευτερόλεπτα βλέπεις ὀπλίτην ἐξέρχο-
μενον, καὶ περιφερόμενον πέριξ τοῦ ῥήγματος, περι-
σκοποῦντα, καὶ ὡς ζητοῦντα νὰ ἴδῃ ποῦ ἀπῆλθεν
ὁ ἐχθρὸς, καὶ νὰ ἐρευνήτῃ τίς ἡ αἰτία καὶ ἡ φύσις
τῆς προσβολῆς. Ἐνίσταται ἐπιστρέφει ἐντὸς τοῦ φρου-
ρίου, ὡς ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀναγγεῖλῃ τὸ γενόμενον,
ἀλλὰ συνηθέστερον παρακαλουθεῖται μετ' ὀλίγον
ἀπὸ δύο ἢ τριῶν ἄλλων, προσδεηθόντων ἐν ἄκρᾳ
σπουδῇ καὶ ἀταξίᾳ. Μετ' αὐτοὺς ἔπεται ὀλοκλήρον
καὶ πολυάριθμον σῶμα στρατιωτῶν, ἐξασκνόντων
μετὰ πάσης ταχύτητος, ὅσῳ δηλαδὴ ἢ ὅπῃ ἐπιτρέ-
πει. Λύζανται δὲ πάντοτε ὁ ἀριθμὸς των, καθ' ὅσον
ἢ προσβολὴ ἐξακολουθεῖ. Ἀπερίγραπτος εἶναι ὁ
ἀρειμάνειός των θυμὸς, ἐκ δὲ τῆς ὁρμῆς των πολλά-
κις προσκόπτονται, κατακυλίσονται κάτω τῶν πλεθ-
ρῶν τοῦ θαλάου, ἀλλ' ἀνίστανται πάλιν ἀέστως, καὶ
ὁρμῶσιν ὅπου ὁ κίνδυνος τοὺς καλεῖ. Δάκνουσι δὲ
πᾶν τὸ προστυχάνον, καὶ ἀποτελοῦσι θορυβώδη
τρογγμῶν ἐν ᾧ ἑτεροί, διὰ τῶν φαλίδων των κτυ-
πῶντες ἐπανειλημμένως τὸ οἰκοδομημα, παράγουσιν
ἦχον διαρκούντα περίπου ἐν λεπτόν, καὶ συνεγὼς
ἐπαναλαμβάνομενον. Ἐν ὅσῳ διαρτεῖ ἡ προσβολή,
μεγάλῃ εἶναι ἡ ταραχὴ των· ὁρμῶσι δὲ καὶ κατὰ
τῶν ἀνθρώπων, καὶ δάκνουσιν αὐτοὺς τόσον ἰσχυ-
ρῶς, ὥστε ἐξάγουσιν αἷμα ἰσον πρὸς τὴν ὀγχοῦ τοῦ
ἰδίου αὐτῶν σώματος ἐμπήγουσι δὲ ἰσχυρῶς τὰς
συναγῶνας των, καὶ δὲν τὰς ἐξάγουσι πλέον, προτι-
μῶντες, ὡς ὁ ἀρχαῖος ἐκεῖνος Κυναίγειρος, ν' ἀφαι-
ρέθωσι πόδα κατόπιν ποδός, καὶ ὅλοι νὰ κατακοπῶσι
τὸ σῶμα, οὐχὶ ὅμως νὰ παραντηθῶσι τῆς λείας των.
Ἄλλ' ἅμα ὁ ἐχθρὸς μακρυνθεὶς, λύσῃ τὴν πολιορ-
κίαν τῆς πόλεως των, ἐν τῷ ἅμα ἀποσύρονται οἱ
κειοθελῶς, καὶ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν εἰσὶν ὅλοι ἐντὸς
τοῦ φρουρίου, ὡς ἂν ὑπέθεταν ὅτι ὁ κίνδυνος ἐμα-
κρύνῃ καὶ ὁ ἐχθρὸς τοὺς διέφυγε. Ἀλλὰ πρὶν ἢ πᾶς
ὁ στρατός εἰσέλθῃ διὰ τοῦ ῥήγματος, πλῆθος ἐργα-
τῶν συρρέουσι πρὸς αὐτὸ πανταχόθεν, φέροντες εἰς
τὸ στήμν φορτίον πηλοῦ, ταχέως παρασκευαθέν-
τος. Μετὰ τούτης δὲ ταχύτητος, τούτης εὐτυχείας καὶ
ἐπιδεξιότητος προσκολλῶσι τὸν πηλὸν τοῦτον εἰς τὴν
γενομένην ὀπήν, ὥστε αὐτὴ στιγμὴν ἢ παύουσιν, ἢ
προσκοπτοῦσιν ἢ ἀμοιβαίως παρεμποδίζονται καὶ
παραδόξως καὶ ἀπροσδοκῆτως, ἐν μέσῳ σκηνῆς ἥτις
φαίνεται ὅλη θόρυβος καὶ ὅλη σύγχυσις, αἵρεται
κατ' ὀλίγον καὶ ἀνεπαίσθητως νέος τοίχος περὶ τὸ
ῥήγμα, καὶ καλύπτει αὐτό. Ἐνῶ δὲ ἐκτελεῖται ἡ
ἐργασία αὕτη, πάντες σχεδὸν οἱ στρατιῶται εἰσῆλ-
θόντες εἰς τοὺς στρατώνας των, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν,
ἐντὸς ἐπὶ ἑκατασίων ἢ χιλίων ἐργατῶν, οἵτινες, ὡς
τῶν ἐργῶν ἐπίσκοποι καὶ ἐπιμεληταί, περιφέρονται
ἐνθεν κάκειθεν, ἀλλ' οὐδέποτε αὐτοὶ ἐγγίζουσι τὸν
πηλόν. Εἰς μάλιστα φαίνεται ἐπιτετραμμένος τῇ

ὅλην τῶν ἔργων διεύθυνσιν. Πλησίον ἱστάμενος τοῦ οἰκοδομουμένου τοίχου, φαίνεται πρὸ πάντων τὴν πειθαρχίαν ἐπιτηρῶν, στρέφεται βραδέως πρὸς ὅλα τὰ μέρη, ὑφ' οὗ τὴν κεφαλὴν κατὰ διαλήψεις ἐνὸς ἢ δύο λεπτῶν, καὶ διὰ τῶν φαλίδων τοῦ κτυπᾶ τὸν θόλον. Ἐν τῷ ἤμα δὲ ἀκούεται ὁξύς συριγμός, ἐξερχόμενος ἐξ ὅλων τῶν ὑποθυονίων σπηλαίων καὶ συρίγγων τοῦ φρουρίου ἐκείνου καὶ φαινόμενος ὡς ἡ ἀπόκρισις ὅλων τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν κλήσιν τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ. Βέβαιον εἶναι τοῦλάχιστον ὅτι εἰς ἕκαστον κτύπον οἱ ἐργάται σπεύδουσι τὸ βῆμα, καὶ φαίνονται ζωηρότερον ἐργαζόμενοι.

Ἄμα δὲ νέν γίνῃ προσβολὴ κατὰ τῆς γηλόφου, ἢ σκηνὴ μεταβάλλεται· γεμῖς συριγμός ἀκούεται πανταχοῦ, οἱ ἐργάται εἰσδύουσι μετὰ τοσαύτης ταχύτητος εἰς τὴν κατοικίαν των, ὡς ἂν διὰ μιᾶς ἀνελήρτησαν, καὶ μετὰ τινα δευτερόλεπτα οὐδὲ εἰς καὶ μόνος μένει ἐκτὸς τοῦ ῥήματος. Ἄλλ' ἐν τοῦ ἐναντίου οἱ στρατιῶται ἐπανερχονται παμπληθεῖς καὶ ἐκδίκησιν πνέοντες· ἂν ὅμως δὲν εὖρωσιν ἐχθρὸν, εἰσέρχονται αὐτοὶ, καὶ οἱ τοιχοποιοὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν ἐργασίαν, καὶ τοῦτο δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ τις ὁσάκις ἂν θέλῃ. Τότε δὲ, ἐνῷ οἱ στρατιῶται φρουροῦσι καὶ ὑπερασπίζουσι τὰ ἐκτὸς, οἱ ἐργάται ὀχυροῦσι τὰς διόδους ἐκτὸς, τὰς φερούσας εἰς τὰς διαφόρους αἰθούσας, καὶ πρὸ πάντων τὰς πρὸς τὴν βασιλικὴν αἰθούσαν, κατασκευάζοντες ἐπ' αὐτῶν προσχώσεις τοσοῦτον ἐπιτηδείως ὥστε ἀδύνατον νὰ διακριθῶσιν. Ἡ αἰθούσα τῆς βασιλίσσης ἐν μεγάλῃ μυρμηκοπόλει εἶναι τόσον εὐρύχωρος, ὥστε, πλὴν τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους, δύναται νὰ περιέχῃ καὶ πολλὰς χιλιάδας αὐλικῶν καὶ ὑπηρέτων, καὶ εἶναι πάντοτε ὅσον ἐνεστὶ πλήρης. Οἱ στρατιῶται δὲ οἱ φρουρόντες τοὺς προβαλάμους δεικνύουσι τὴν ἀκλόνητον πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς βασιλίσσης πίστιν των, ἀποθνήσκοντες εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν, καὶ οἱ φιλόπονοι καὶ φιλοπάτριδες ἐργάται οὐδέποτε ἐγκαταλείπουν τὸ ἔργον των, οὐδ' εἰς αὐτὸν τὸν ἔσχατον κίνδυνον.

Περιηγητὴς τις εἶχε ποτὲ ἀφαιρέσει τὴν βασιλικὴν αἰθούσαν μετ' ὅλων τῶν κατοικίων αὐτῆς, καὶ τὴν ἔθεσεν ὑπὸ ποτήριον. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο οἱ ὑπηρεταὶ ἐξηκολούθησαν περιερχόμενοι μετὰ πλείστης φροντίδος περὶ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους, καὶ πάντοτε κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν. Τινὲς αὐτῶν εἰς ἕκαστην στραφὴν ἴσταντο πλησίον τῆς κεφαλῆς τῆς βασιλίσσης, καὶ ἐπλησίαζον εἰς αὐτήν, ὡς προσφέροντες αὐτῇ τὸν φόρον τῆς ἀρσιωστικῆς των, ἢ τὴν τροφὴν ἣν ἐδύναντο νὰ συλλέξωσιν. Ὅταν δὲ ἔφθανον εἰς τὸ ἀντιπέραν ἄκρον τοῦ σώματός της, ἐλάμβανον ἐκτῆς τὰ ὠὰ, καὶ τὰ ἐστίαζον εἰς τὸ μέρος τῆς αἰθεύτης ἢ τοῦ ποτηρίου, ὀπίσω ἢ ὑποκάτω τμήματός τινος ἀργίλλου, φανέντος αὐτοῖς καταλλήλου πρὸς τοῦτο. Τινὰ τῶν δυστυχῶν τούτων ζωφίων περιεφέροντο ἔξω τῆς αἰθούσης, ὡς ζητούντα νὰ ἐννοήσωσι τὴν αἰτίαν τῆς τρομερῆς καταστροφῆς καὶ ἐρημώσεως τῶν ἄλλοτε περιφανῶν βασιλείων των· μετὰ τινος δὲ ἀνωφελεῖς ἀποπείρας,

ἐπέστρεφον πρὸς τοὺς συντρόφους τῆς δυστυχίας των, καὶ ἤρχίζον καὶ αὐτὰ τὸν γύρον περὶ τῶν αἰγματοῦτων μεγαλειότητων. Ἐν τῷ διαστήματι δὲ τούτῳ ἄλλοι λευκακμήρικες, συντρίβοντες διὰ τῶν ἐργαλείων των τεμάχια τινα ἀργίλλου ἐκεῖ εὖρισκόμενα, τὰ διέσρεχον διὰ τοῦ σιάλου των, καὶ ἤρχισαν σχηματίζοντες εἶδος λεπτῆς κόγχης θολοειδοῦς, ὑπὲρ τὸ σῶμα τῆς βασιλίσσης, ὅπως τὴν προσυλάξωσιν ἀπὸ τὴν προσβολὴν τοῦ ἀέρος, καὶ ἀπὸ τὰ βλέμματα καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις ἐχθροῦ. Μὴ συνταραχθέντες δὲ εἰς τὸ ἔργον των, κατιώρθωσαν νὰ τὸ ἀποπερατώσωσιν ἐν διαστήματι εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἀφέντες ἐντὸς τῆς κόγχης ἱκανὸν διάστημα διὰ τοὺς παραλλάτοντας ἐμπρὸς τῆς βασιλίσσης.

Τοιαύτη εἶναι ἡ διαίτα τούτων τῶν ζωφίων παρ' οἷς πολλοὶ καὶ σοφοὶ πολλὰ οὐχὶ ἀχρηστά δύνανται νὰ σπουδάσωσι, διότι οἱ μύμηκες αὗτοι εἰσὶν ἐμπειροτέχνη, ἐργατικοί, γενναῖοι, φιλοπάτριδες, πιστοὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς των, εὐπειθεῖς εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους των, ἔχοντες αὐστηρὸν σύνταγμα, καὶ ἀπαιτοῦντες τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, τίποτε ὀλιγώτερον, τίποτε περισσώτερον, — ἐκτὸς ἴσως ὀλίγου κόμμιος.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ἐκ τῆς περιηγήσεως τοῦ Washington Irving
εἰς Newstead Abbey πατρὸς ἐπαυλίδος
τοῦ Λόρδου Βύρωνος.

—o—

Ἡ ἐπαυλὶς Annesley.

Τῇ Κορῇ Π. Κ.

Εἰς ἀπόστασιν τριῶν μιλίων ἐκ τῆς Newstead Abbey, γειτνιάζων μετὰ τῶν γαιῶν τῆς ἐπαυλίδος ταύτης καίται ὁ οἶκος Annesley, τὸ ἀρχαῖον κατοικημα τῶν Σάουορθς (Chaworths). Αἱ οἰκογένειαι, ὡς καὶ τὰ ὑποστατικά τῶν Βυρώνων καὶ τῶν Σάουορθς συνεκοινίουν πρὸ πολλῶν χρόνων μέχρι τῆς ἐποχῆς, καὶ ἦν συνέτη καταστρεπτικὴ τις μονομαχία μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπροσώπων αὐτῶν. Τὸ μῖσος ὅμως τὸ ἐπὶ τινος χρόνου διαχωρίζον τὰς δύο οἰκίας ἠδύνατο νὰ ἐξαλειφθῇ διὰ τῆς συμπαθείας, ἣτις ἀναφύη εἰς δύο νέας καρδίας. Κατὰ τοὺς παιδικοὺς αὐτοῦ χρόνους ὁ Λόρδος Βύρων ἀπῆλθε τὴν Μαρίαν Ἀνναν Σάουορθ, ὁραίαν θυγατέρα καὶ τὴν μόνην κληρονόμον τοῦ οἴκου Ἀννσελε. Ὁρμώμενος δὲ ἐκ τῆς πρὸς τὰ βέλγητρα τοῦ ὁραίου φύλου εὐαισθησίας του, ἐπικρατούσῃ παρ' αὐτῷ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν του, ἠγάπησεν ταχέως τὴν νεάνίδα ταύτην. Κατὰ παρατήρησιν βιογράφου τινὸς τοῦ ποιητοῦ,